

Отъ историята, обаче се знае, че изъ устата на Галилея подобни думи не сж излѣзли, защото, при тогавашнитѣ условия, ако той би казалъ това, сигурно не би останалъ живъ. Обаче, поколѣнїята съ право му приписватъ тѣзи думи, защото тѣ замълчани отъ устата на Галилея, се излжчвали помогщо отъ неговото дѣло и отъ мъченическия му животъ.

* * *

Макаръ, че споредъ произнесената присжда Галилей е трѣбвало да бжде хвърленъ въ затвора, той билъ поставенъ въ двореца на своя другарь и ученикъ, архиепископа С. Е. Пикколомини, окръженъ съ разкошна градина.

Въ началото на декемврий 1633 г. папата освободилъ Галилея отъ този, така да се каже, домашенъ затворъ въ Римъ и му разрешилъ да се пресели близо до Флоренция, въ Арчетри, но, разбира се, подъ строгия надзоръ на инквизицията.

Режимътъ, на който билъ подложенъ Галилей въ Арчетри, билъ доста суровъ; той нѣмалъ право на никакво отлжчване отъ мѣстожителството; не могълъ свободно да приеме у себе си никого, освенъ нѣколко опредѣлени лица, отъ неговитѣ най-близки другари и роднини. Нему е било, впрочемъ, разрешено да се занимава съ научни изследвания, но подъ контрола на инквизицията, и не се позволявало да съобщава никому за своитѣ изследвания, безъ знанието на контролата.

Отъ лицата, които сж го посещавали въ този „затворъ въ Арчетри“ и които сж вземали близко участие въ неговитѣ научни трудове, трѣбва да споменемъ неговитѣ ученици: Вивиани, Каstellи и Торричели, които по-късно заематъ видно мѣсто между ученитѣ.

Спохождалъ го е понѣкога и самия Тоскански херцогъ Фердинандъ II Медичи.

Посетилъ е Галилея, между другитѣ, и знаменития поетъ Милтонъ, авторъ на „Изгубения рай“, пжтешествувайки тогава изъ Европа.

Въ Арчетри Галилей възобновилъ своитѣ астрономични наблюдения, старайки се да изясни,